

Înaltpreasfinția Voastră,
Preasfinția Voastră,
Preacuvioase Părinte Decan,
Preacucernici Părinți și Domnilor Profesori,
Stimați doctoranzi,

Cu ajutorul lui Dumnezeu deschidem lucrările Simpozionului internațional de teologie dedicat doctoranzilor sub sintagma *Liturghie, Filantropie, Dăruire; Tradiție și actualitate în pastorația și îngrijirea bolnavilor, ca mărturie creștină*, simpozion organizat de către Școala Doctorală "Isidor Todoran" a Facultății de Teologie Ortodoxă din Universitatea "Babeș-Bolyai" din Cluj-Napoca.

Simpozionul face parte din suita de manifestări științifice ale facultății și se încadrează în evenimentele organizate cu prilejul proclamării de către Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe Române a anului 2024 ca *An omagial al pastorației și îngrijirii bolnavilor și An comemorativ al tuturor Sfinților tămăduitori fără de arginți*.

După cum se poate observa din temetica simpozionului, avem trei cuvinte cheie: Liturghie, Filantropie, Dăruire. Liturghia ca spațiu sacru și Taină a Împărăției, deschide perspectiva unei pastorații animate de dragostea față de aproapele, pentru că Liturghia este a Bisericii, a comunității și ea se consumă în comuniune; ori comuniunea nu se poate realiza decât în iubirea reciprocă a creștinilor. Doar aceasta este garanția că Hrisos Cel ce se jertfește în Liturghie ne cere ca să ne iubim unii pe alții, ca într-un gând să mărturisim pe Tatăl, pe Fiul și pe Sfântul Duh, Treimea cea deoființă și nedespărțită. Iubirea intratrinitară este izvorul și fundamentul iubirii între oameni, între creștini, între păstor și păstoriți.

Filantropia este și o șansă a noastră de a ne pune în lucrare credința, dar nu oricum, ci cu totală dăruire. În smerenie și modestie și anonimat, fără emfază, fără dorința de a ieși cu orice preț în față, o dăruire similară iubirii mamei față de copilul ei, similară iubirii Sfinților față de păcătos, o dăruire jertfelnică, făcută cu empatie, cu căldură, ce să inspire speranță și vindecare.

Preafericitul Părinte Daniel, Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române, preocupat constant de această dimensiune de slujire a Bisericii, spunea: "Îngrijirea celor bolnavi reprezintă nu numai o datorie morală a creștinului ca manifestare a dragostei față de aproapele, așa cum ne învață Mântuitorul Iisus Hristos în pilda Samaritanului milostiv, ci și o componentă a misiunii sociale a Bisericii". Ori această misiune presupune instituții speciale patronate de Biserică, în care

personalul să fie bine instruit, cu finalitate precisă. Doar așa se justifică prezența în structura facultăților de teologie specializarea Asistența socială.

Vocația slujirii și a îngrijirii bolnavilor a fost o preocupare constantă a Bisericii, iar Sfinții tămăduitori fără de arginți, precum: Cosma și Damian, Chir și Ioan, Pantelimon și Ermolae, Samson și Diomid, Mochie și Anichit, Talaleu și Trifon, pomeniți în rugăciunea Bisericii de la sfințirea Apei mici, reprezintă argumentul de netăgăduit că Biserica este și spital duhovnicesc și spital trupesc, iar slujitorii ei, urmând exemplul Sfinților tămăduitori, reactivează această lucrare în contemporaneitate, în ciuda faptului că societatea devine tot mai secularizată și mai îndepărtată de valorile creștine autentice.

Simpozionul nostru, potrivit temelor de cercetare ce se regăsesc în program, abordează cu mult curaj și notorietate această problematică atât de actuală și atât de necesară pentru viitorul teologiei, ca laborator în care se caută diagnosticul cel mai relevant al bolii, de orice natură ar fi, dar și pârghiile pastorale prin care Biserica mijlocește vindecarea trupeză și sufletească.

În troparul Sfinților Mucenici și Doctori fără de arginți cântăm așa: *Sfinților cei fără de arginți și de minuni făcătorilor, cercetați neputințele noastre. Și ca unii care în dar ați luat, în dar dați-ne nouă!*

Sub protecția de har a acestor Sfinți tămăduitori fără de arginți doresc să se desfășoare lucrările simpozionului nostru. Am speranța că în cele două zile doctoranzii din întreaga țară, dar și din străinătate, vor aduce în actualitate rezultatele cercetării lor doctorale, iar acestea vor contribui la reînvierea voației sfințitoare, filantropice și jertfelnice a Bisericii și teologiei contemporane.

Declar deschise lucrările simpozionului internațional de teologie dedicat doctoranzilor *Liturgie, Filantropie, Dăruire.*

*

Mit Gottes Hilfe eröffnen wir das Internationale Theologie-Symposium für Doktoranden unter dem Titel Liturgie, Philanthropie, Geben; Tradition und Aktualität in der Seelsorge und Krankenpflege als christliches Zeugnis, ein Symposium, das von der Doktorandenschule „Isidor Todoran“ der Fakultät für Orthodoxe Theologie der „Babeș-Bolyai“ Universität Cluj-Napoca organisiert wird.

Das Symposium ist Teil der wissenschaftlichen Veranstaltungsreihe der Fakultät und gehört zu den Veranstaltungen, die anlässlich der Ausrufung des Jahres 2024 durch den Heiligen Synod

der Rumänisch-Orthodoxen Kirche zum Jahr der Seelsorge und der Krankenpflege und zum Gedenkjahr Allerheiligen - Heiler ohne Silber - organisiert werden.

Wie aus dem Thema des Symposiums hervorgeht, haben wir drei Schlüsselwörter: Liturgie, Philanthropie, Hingabe (gefühlvolles Engagement). Die Liturgie als heiliger Raum und Sakrament des Reiches Gottes eröffnet die Perspektive einer von der Nächstenliebe beseelten Seelsorge, denn die Liturgie gehört zur Kirche, zur Gemeinschaft, und sie vollendet sich in der Gemeinschaft; oder die Gemeinschaft kann nur in der gegenseitigen Liebe der Christen erreicht werden. Dies allein ist die Garantie dafür, dass der Hrisos, der sich in der Messe opfert, uns auffordert, einander zu lieben und in einem Gedanken den Vater, den Sohn und den Heiligen Geist, die ungeteilte und untrennbare Dreifaltigkeit, zu bezeugen. Die intratrinitarische Liebe ist die Quelle und das Fundament der Liebe zwischen den Menschen, zwischen den Christen, zwischen den Hirten und den Seelsorgern.

Philanthropie ist auch eine Chance, unseren Glauben in die Tat umzusetzen, aber nicht irgendwie, sondern mit voller Hingabe. In Demut und Bescheidenheit und Anonymität, ohne Arroganz, ohne den Wunsch, um jeden Preis die Nase vorn zu haben, eine Hingabe, die der Liebe einer Mutter zu ihrem Kind ähnelt, ähnlich der Liebe der Heiligen zu den Sündern, eine aufopferungsvolle Hingabe, die mit Einfühlungsvermögen, mit Wärme erfolgt und Hoffnung und Heilung weckt.

Seine Seligkeit Daniel, Patriarch der Rumänisch-Orthodoxen Kirche, der sich ständig mit dieser Dimension des kirchlichen Dienstes befasst, sagte: „Die Krankenpflege ist nicht nur eine moralische Pflicht des Christen als Ausdruck der Liebe zu seinem Nächsten, wie Jesus Christus uns im Gleichnis vom barmherzigen Samariter lehrt, sondern auch ein Bestandteil des sozialen Auftrags der Kirche“. Oder dieser Auftrag erfordert besondere Einrichtungen in kirchlicher Trägerschaft, in denen das Personal gut ausgebildet ist und einen bestimmten Zweck verfolgt. Nur so ist es zu rechtfertigen, dass es in der Struktur der theologischen Fakultäten eine Spezialisierung auf Sozialarbeit gibt.

Die Berufung zum Dienst und zur Pflege der Kranken war ein ständiges Anliegen der Kirche, und die Heiligen Heiler ohne Silber, wie Cosmas und Damian, Cyrus und Johannes, Panteleimon und Hermolae, Samson und Diomid, Mochie und Anichit, Talaleus und Tryphon, werden in der Kirche erwähnt: Cosmas und Damian, Cyrus und Johannes, Panteleimon und Hermolae, Samson und Diomid, Mochie und Anichit, Talaleus und Tryphon, die im Gebet der Kirche bei der Weihe des Wasserchens erwähnt werden, sind der unbestreitbare Beweis dafür, dass die Kirche sowohl ein geistiges als auch ein leibliches Krankenhaus ist, und dass ihre Diener nach dem Vorbild der Heiligen Heiler dieses Werk in unserer Zeit wiederbeleben, obwohl die Gesellschaft immer mehr säkularisiert wird und sich von den echten christlichen Werten entfernt.

Unser Symposium befasst sich entsprechend den im Programm enthaltenen Forschungsthemen mit großem Mut und Bekanntheit mit diesem so aktuellen und für die Zukunft der Theologie so

notwendigen Thema, als Laboratorium, in dem die sachdienlichste Diagnose der Krankheit, welcher Art sie auch sein mag, gesucht wird, aber auch die pastoralen Hebel, durch die die Kirche für die Heilung von Leib und Seele eintritt.

So singen wir im Troparion der Heiligen Märtyrer und Ärzte ohne Silber: Heilige ohne Silber und Wundertäter, erforscht unsere Gebrechen. Und als einige, die als Geschenk genommen haben, als Geschenk an uns geben!

Unter dem Gnadenschutz dieser Heiligen, der Heiler ohne Silber, soll die Arbeit unseres Symposiums stattfinden. Ich hoffe, dass Doktoranden aus dem ganzen Land und aus dem Ausland während dieser zwei Tage die Ergebnisse ihrer Doktorarbeit in die Gegenwart tragen und dass sie zur Wiederbelebung des heiligenden, menschenfreundlichen und fürsorglichen Willens der Kirche und der zeitgenössischen Theologie beitragen werden.

Ich erkläre die Arbeit des internationalen theologischen Symposiums, das den Doktoranden gewidmet ist, für eröffnet Liturgie, Philanthropie, Hingabe (gefühlvolle Engagement).

Pr. prof. univ. dr. Vasile Stanciu,
directorul Școlii Doctorale „Isidor Todoran”